Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

GŁOS Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

ISSN 1642–6045

Kraków–Bieńczyce LISTOPAD 2022 Rok/XXVII Nr 11 (448)

ZMIŁUJCIE SIĘ NADE MNĄ, PRZYNAJMNIEJ WY, PRZYJACIELE MOI !

s.2

KALENDARZ LITURGICZNY LISTOPAD 2022 R.

1. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH
2. WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH
3. Św. Marcina de Porres, zakonnika
4. Św. Karola Boromeusza, biskupa
9. ROCZNICA POŚWIĘCENIA BAZYLIKI LATERAŃSKIEJ
10. Św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła
11. Św. Marcina z Tours, biskupa
12. Św. Jozafata, biskupa i męczennika
14. Bł. Marii Luizy Merkert, dziewicy
15. Św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła
16. Rocznica poświęcenia rzymskich bazylik św. Piotra i Pawła,
17. Św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy
18. Bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy
19. Bł. Salomei, zakonnicy
20. Św. Rafała Kalinowskiego, prezbitera
21. Ofiarowanie Najśw. Maryi Panny
22. Św. Cecylii, dziewicy i męczennicy
23. Św. Klemensa I, papieża i męczennika
24. Świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac, prezbitera i Towarzyszy
25. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej, dziewicy i męczennicy
27. JEZUSA CHRYSTUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA
30. ŚW. ANDRZEJA, APOSTOŁA

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH I WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH

ZMIŁUJCIE SIĘ NADE MNĄ PRZYNAJMNIEJ WY, PRZYJACIELE MOI!

"Wierzę w świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen"

Uroczystość Wszystkich Świętych w czasach komunistycznego zniewolenia i wojującego ateizmu przemianowana na „święto zmarłych" do dziś bardziej kojarzy się ze śmiercią, pogrzebem i cmentarzem niż z radością wynikającą z faktu, iż bardzo wielu naszych zmarłych dostąpiło już zbawienia i przebywa u Boga w niebie. Istotą tego dnia nie jest pamięć o bliskich zmarłych, lecz radosne wspominanie wszystkich chrześcijan, którzy osiągnęli stan zbawienia i weszli do chwały nieba. Cieszymy się z wielkiej rzeszy świętych, których znamy z orzeczeń Kościoła o ich świętości, ale i z tych korzy są w niebie choć nieraz pamięć o nich zaginęła. Wstawiennictwa Świętych wzywa się w szczególnie ważnych wydarzeniach życia Kościoła. Śpiewa się wówczas Litanię do Wszystkich Świętych aby ich przykład i wstawiennictwo nas umacniało. Dzień Wszystkich Świętych przypomina prawdę o powszechnym powołaniu do świętości. Każdy chrześcijanin, niezależnie od konkretnej drogi życia, jest powołany do świętości. Początki tego święta sięgają VII w., gdy papież Grzegorz III w kościele św. Piotra otworzył kaplicę poświęconą Wszystkim Świętym. W X w. papież Jan XI ustanowił uroczystość Wszystkich Świętych w dniu 1.listopada. W Polsce w II połowie XX w. władze próbowały nadać uroczystości charakter świecki mianując je świętem zmarłych. Stąd też zdarza się, że charakter tego święta miesza się z istotą dnia 2 listopada, czyli Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych. Nie zacierajmy sensu tych dwóch świąt i idąc na cmentarz odwiedzić naszych bliskich zmarłych – pamiętajmy o naszej wspólnocie ze świętymi, którzy otaczają nas opieką.

ISSN 1642–6045

Wydawca: Parafia Rzymsko–Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczycach
Zespół redakcyjny: Ks. mgr lic Piotr Waligóra – asystent kościelny, **Tadeusz A. Janusz** – redaktor naczelny; **Maria Wileńska** – sekretarz redakcji; **Małgorzata Modzelewska**; **Stanisław Malara**; **Tadeusz Pałka** – foto; **Adres redakcji:** 31–831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl. Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 3 zł.
Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana" można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji;
Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.
Głos Arki Pana w internecie: www.arkapana.pl/index.php/aktualnosci/glos-arki-pana.html

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych czyli Dzień Zaduszny 2 listopada jest czasem pamięci o zmarłych z naszych rodzin, czasem wspomnienia i modlitwy za zmarłych pokutujących za grzechy w czyśćcu. Dusze w czyśćcu wołają do nas słowami cierpiącego Joba: Zmiłujcie się nade mną, zmiłujcie się nade mną przynajmniej wy, przyjaciele moi! / Job. 19,21/

Kościół daje nam bardzo wiele możliwości wyrażenia naszej miłości do zmarłych i niesienia im pomocy w cierpieniach czyśćcowych. Są to przede wszystkim Msze święte odprawiane za zmarłych, modlitwa różańcowa, wypominki czyli wspólnotowa modlitwa błagalna za zmarłych polegająca na wyczytywaniu ich imion. i odpusty. Modlitwa i ofiarowanie odpustu za zmarłych jest o wiele ważniejsze niż wszelkie zewnętrzne przejawy pamięci. Wierni, którzy nawiedzą kościół lub kaplicę od 1 do 8 listopada mogą dostąpić pod zwykłymi warunkami odpustu zupełnego. Aby uzyskać odpust zupełny lub częściowy, wierny powinien być w stanie łaski uświęcającej. a ponadto powinien: wzbudzić w sobie wewnętrzną postawę całkowitego oderwania od grzechu, także powszedniego; wyznać grzechy, przystępując do spowiedzi sakramentalnej; przyjąć komunię św.; pomodlić się zgodnie z intencjami Ojca Świętego.

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

PRZYJDŹ KRÓLESTWO TWOJE!

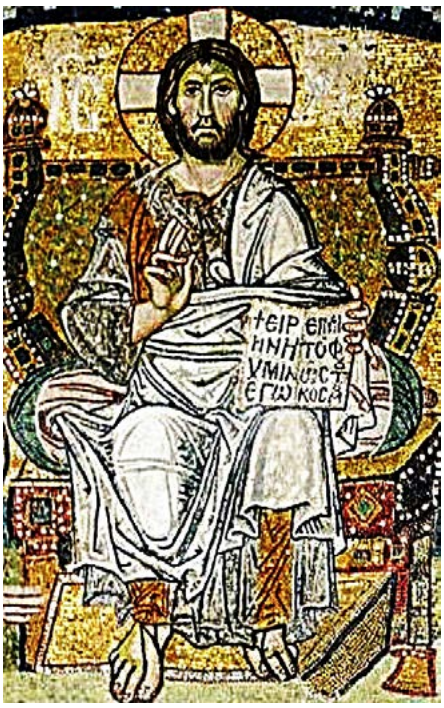
Wtedy powtórnie wszedł Piłat do pretorium, a przywoławszy Jezusa rzekł do Niego: Czy Ty jesteś królem żydowskim? Jezus odpowiedział: Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie? Piłat odparł: Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił? Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd. Piłat zatem powiedział do Niego: A więc jesteś królem? Odpowiedział Jezus: Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu. Rzekł do Niego Piłat: Cóż to jest prawda? To powiedziawszy wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł do nich: Ja nie znajduję w Nim żadnej winy (J 18, 33–38).

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata przypada w ostatnią niedzielę roku liturgicznego – w tym roku to 27 listopada 2022. Wprowadził ją do liturgii papież Pius XI encykliką Quas Primas z 11 grudnia 1925 r. na zakończenie roku jubileuszowego. Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego wszechświata i wszelkiego stworzenia.

W tamtym czasie ogłoszenie tej uroczystości miało na celu przeciwstawić się ówczesnym silnym tendencjom ateistycznym i laickim i wskazywała na Chrystusa jako Króla mającego władzę nad człowiekiem i całym światem.

Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją: Przyjdź królestwo Twoje!

Nie trzeba więc Chrystusa ogłaszać Królem, wprowadzać Go na tron i koronować. Bóg Ojciec wywyższył Go ponad wszystko. Trzeba natomiast uznać

i przyjąć Jego królowanie, poddać się Jego władzy, która oznacza moc obdarowywania nowym życiem, z perspektywą życia na wieki. Realizacja zadania zakłada przyjęcie tego, co Jezus daje, domaga się życia Jego miłością i dzielenia się Nim z innymi. Chodzi o umiłowanie Jezusa do końca, oddanie Mu swego serca, zawierzenie Mu naszych rodzin, podjęcie posługi miłości miłosiernej… Początkiem tej drogi niech będzie odnowienie aktu poświęcenia rodziny ludzkiej Jezusowi Chrystusowi Królowi wszechświata.

„WIĘCEJ SZCZĘŚCIA JEST W DAWANIU ANIŻELI W BRANIU.” (DZ.20,35)

BĄDŹMY ŚWIADKAMI BEZINTERESOWNEJ MIŁOŚCI

Mamy początek XXI wieku. W jakim punkcie znajduje się ludzkość? Czy stać jeszcze współczesnego człowieka na gest bezinteresowności? Minęły dwa lata niesamowitej, czasami wręcz morderczej walki z pandemią. Były momenty wielkiej przegranej z wirusem, ale też chwile radosne, pełne nadziei. Myślę, że nikomu nie przyszło na myśl kilka lat temu, z jakimi wyzwaniami będziemy się zmagać w 2020 i 2021 roku. To szczególne zadanie, by sprostać tym trudnym sytuacjom.

Jak zdajemy egzamin dziś, wobec tylu będących w potrzebie? Czy stać nas na bezinteresowność wobec człowieka samotnego, trudnego, może zagubionego w tym świecie ogólnoświatowej pandemii?

By ułatwić odpowiedź na to pytanie, chciałabym podać kilka myśli na temat znaczenia słowa „bezinteresowność”. Co mamy myśleć, jak mamy rozumieć znaczenie tego słowa? Czy to dar od Boga, czy wspaniała zaleta? Ogólnie, jeśli mówimy o kimś, że jest bezinteresowny, mamy na myśli człowieka o wielkim sercu, kogoś, kto jest ofiarny, hojny w trosce o drugiego. Jeśli chcemy poszukać synonimów tego słowa to pomogą nam w tym takie określenia, jak: „ofiarność”, „poświęcenie”, „wspaniałomyślność”.

Trzeba nam też sięgnąć do źródła, czyli do Nowego Testamentu, by dostrzec tam zachętę Jezusa do bezinteresowności: „Jeśli miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią?” (Mt 5,46). Jezus zachęca nas, byśmy się nie zamykali w „swoim ogródku”, by nasza miłość szła dalej. Nie oglądajmy się na pochwały w codziennej posłudze i pracy. „Kiedy dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą… Niech nie wie Twoja lewa ręka, co czyni prawa” (Mt 6,2 n). Czyniąc wokół dobro nie żałujmy siebie i własnego czasu. Nie bójmy się szkód, strat, które przy tej okazji poniesiemy. Popatrz, skoro dajesz – to znaczy, że masz poczucie posiadania więcej niż inni. Warto to przemyśleć. Może masz więcej czasu, pieniędzy, cierpliwości, zrozumienia, delikatności. Jak dobry Samarytanin, który zatrzymał się, bo tak dyktowało mu jego serce. Czy jak Weronika, która na Drodze Krzyżowej zadbała o to, by zbolała twarz Chrystusa została otarta z brudu ludzkiego grzechu. Czy spodziewała się, że jej chustę z odciśniętą twarzą Boskiego Mistrza będziemy oglądać do dziś? W wolności zrozumiała słowa Jezusa, że „więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu”(Dz 20, 35).

„Bezinteresowność, która czyni człowieka wolnym, można osiągnąć tylko przez cierpliwe, codzienne, małe rezygnacje z samego siebie. Jedynie w tej codziennej pasji, która pozwala człowiekowi zobaczyć, jak bardzo wiąże Go jego „Ja”, człowiek krok po kroku się otwiera. Widzi tylko tyle, ile przeżył i wycierpiał” (Joseph Ratzinger). Myślę, że każdy z nas miał doświadczenie w życiu sytuacji, kiedy przyjmował postawę człowieka bezinteresownego. I nawet, jeśli ani o tym nie myślał, ani tego nie zauważał, to zachodził w nim proces pogłębienia wewnętrznego.

Bo spójrzmy choćby na św. Matkę Teresę z Kalkuty. Ona zajmowała się nędzarzami na pewno nie w tym celu, żeby się samej uszlachetnić. „Wszystko co Bóg nam daje, to nie po to, aby zatrzymać dla siebie, ale by się tym dzielić. Im mniej mamy, tym więcej jesteśmy zdolni dać” (św. Matka Teresa). Była wymagająca i konsekwentna, przede wszystkich wobec siebie, ale również wobec swoich współsióstr oraz wobec współpracowników. Mawiała bowiem: „Spójrzcie przed snem na swoją dłoń i zapytajcie siebie samych. Co uczyniłem dziś dla Jezusa? Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, mniecie uczynili”. Jednak na tym Bożym świecie jest taka cudowna zasada, że bezinteresowność wobec najbardziej potrzebujących czyni człowieka duchowo coraz piękniejszym. „Tylko ci, którzy nauczyli się potęgi szczerego i bezinteresownego wkładu w życie innych, doświadczają największej radości życia prawdziwego poczucia spełnienia” (Anthony Robbins).

Dlatego też bezinteresowność jest elementem niezastąpionym w jakiejkolwiek posłudze, zwłaszcza chorym, biednym i potrzebującym. Warto zaznaczyć, że w dziejach Kościoła nie było ani jednego pokolenia, w którym by zapomniano o ewangelicznych wezwaniach do bezinteresownej miłości. Tak wielu mamy świętych, błogosławionych, którzy swoim życiem i postawą dali nam przykład bezinteresownej miłości w posłudze. Warto wspomnieć naszego Założyciela, błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. Z heroiczną odwagą szedł do chorych, zakażonych, by pielęgnować, czynić ostatnią posługę. Zbierał opuszczone, samotne i głodne dzieci: „Józinka sierotka słaba, miewa jeszcze febrę: z uśmiechem aniołka powitała mię i rączkami za szyję obejmowała. Jeden taki uścisk niewinnej sierotki wynagrodziłby najcięższe trudy i umartwienia dla nich podejmowane” (Dz.17.05.1953). Odwiedzając chorych w Instytucie Gostyńskim, swoje kroki kierował ku potrzebującym: „Przy piątku odwiedziłem chorych i chcąc im posłużyć starym obyczajem, nakarmiłem jednego bardzo słabego chorego, który sam łyżki utrzymać nie może” (Dz.26.05.1983). Tą „zaraźliwą dobrocią” dzielił się z innymi, a przede wszystkim wpajał ją i przekazywał pierwszym służebniczkom.

Trzeba nam odpowiedzieć sobie na

pytanie, jak my dziś niesiemy nadzieję, ale przede wszystkim wymierną pomoc osobom pokrzywdzonym przez los, chorym, niezaradnym życiowo, pozostawionym samym sobie, opuszczonym przez państwo, a czasem niestety, także przez najbliższych.

„Miłość zaczyna się rozwijać dopiero wówczas, gdy kochamy tych, którzy nie mogą się nam na nic przydać" (Erich Fromm). Tę formę miłości doskonale zrozumiała i ukazała nam błogosławiona Hanna Chrzanowska – krakowska pielęgniarka. Prekursorka i pionierka pielęgniarstwa środowiskowego w Polsce. Niedawno obchodziliśmy 120 rocznicę Jej Urodzin.

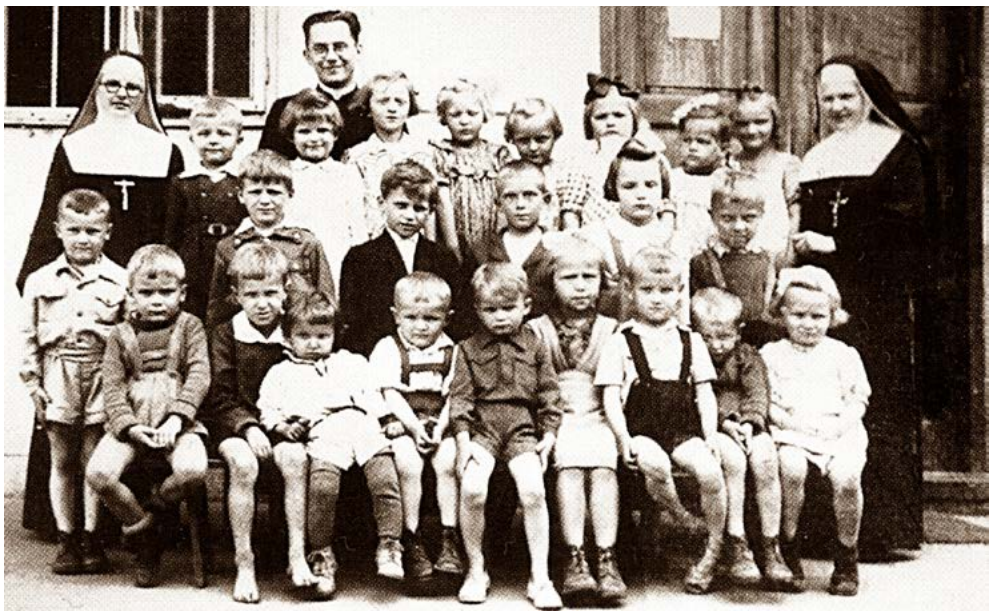
Bł. Hanna Chrzanowska źródło bezinteresowności znalazła w ludzkim sercu. Poprzez swoje działania uczyła pielęgniarki, że pielęgniarstwo domowe składa się z dwóch etapów: służby ciału i służby duszy, i to stanowi służbę pełnemu człowiekowi. Powtarzała podopiecznym: „Chociaż nieustannie w pracy naszej kładzie się nacisk na same usługi ściśle pielęgniarskie, ani na chwilę nie wolno nam zapomnieć, że z nimi nierozłącznie są związane usługi dla psychiki, duszy chorego…. Służyć w tym duchu - to czerpać ze źródła radości" (bł. H. Chrzanowska). Stanowi ona wzór dla wszystkich pielęgniarek i wszystkich zajmujących się chorymi, potrzebującymi. Po pięknym i wyczerpującym życiu zawodowym w 1961 roku dała takie świadectwo: „Długie lata byłam instruktorką, dyrektorką. Kierowałam, rządziłam, egzaminowałam. Co za radość na stare lata dorwać się do chorych: myć, szorować, otrząsać pchły. Prostota, zwyczajność zabiegów – to najważniejsze dla chorego. Wycofać siebie, puścić się na szerokie wody miłości, nie z zaciśniętymi zębami, nie dla umartwienia, nie dla przymusu, nie traktować chorego jako drabiny do nieba. Chyba tylko wtedy, kiedy jesteśmy wolne od siebie, naprawdę służymy Chrystusowi w chorych" (bł. H. Chrzanowska).

Zatem w tym trudnym i niepewnym czasie, bądźmy wszyscy świadkami bezinteresownej miłości w miejscach naszej pracy, posługi, wobec spotykanych na naszej drodze ludzi, a szczególnie wśród tych, którzy powierzeni są naszej opiece i wychowaniu.

S. M. Ligia Wlezień

75. ROCZNICA ERYGOWANIA KAPLICY W BIEŃCZYCACH

SIOSTRY MIŁOSIERNE DLA LUDNOŚCI

Zanim powstała bieńczycka parafia poprzedza ją długa historia obecności we wsi sióstr zakonnych. Szeroko pisał o tym na łamach „Głosu Arki Pana" ks. Adam Trzaska z okazji 60-lecia obecności w Bieńczycach sióstr Służebniczek. Korzystając z zapisu naszego historyka przypomnijmy, że już w 1893 r. s. Barbara Ryszewska ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo (szarytka), przełożona zakładu Niepokalanego Poczęcia w Krakowie przy ul. Piekarskiej, nabyła w Bieńczycach dworek z niewielkim gospodarstwem rolnym. Zakupiony majątek służył przede wszystkim dzieciom, którymi opiekowały się siostry, a które tutaj spędzały swoje wakacje, a także stał się miejscem odpoczynku starszych sióstr z tego zgromadzenia. Ponadto gospodarstwo dostarczało zboże, jarzyny i mleko do zakładu prowadzonego przez siostry w Krakowie. W dworku, który składał się z czterech dużych izb, kuchni, sieni, a także dwóch pokoików na poddaszu, siostry urządziły kaplicę, ochronkę dla dzieci i salkę dla Dzieci Maryi – grupy duszpasterskiej prowadzonej przez siostry. Przed pierwszą wojną światową Siostry Szarytki chcąc spłacić długi musiały jednak sprzedać całe gospodarstwo. Zakupił je ks. Ludwik Płonka, proboszcz parafii w Raciborowicach, która obejmowała swym terytorium także Bieńczyce. Odtąd dworek został oddany pod opiekę Stowarzyszenia Dzieci Maryi. W czasie II wojny światowej przyszły tu Siostry Matki Bożej Miłosierdzia (Magdalenki), z klasztoru w Łagiewnikach. Prowadziły przedszkole, opiekowały się biednymi, a po powstaniu warszawskim przybyłymi tu mieszkańcami stolicy. Jednak, gdy dobiegła końca okupacja hitlerowska, prawdopodobnie z braku środków utrzymania, siostry opuściły Bieńczyce. Dzięki siostrom, w Bieńczycach powstała, w ich domu, pierwsza kaplica, którą w 1943 r. przebudowano i powiększono tak, by mogła pomieścić więcej wiernych i by można było do niej bezpośrednio wchodzić z zewnątrz budynku. Dzięki obecności sióstr zaczęto również regularnie odprawiać w Bieńczycach Msze święte i nabożeństwa, początkowo dwa razy w tygodniu, gdy przyjeżdżał prowadzić katechezę wikary z parafii w Raciborowicach, a w czasie II wojny światowej już codziennie, gdy w dworku zamieszkał na stałe jeden z raciborowickich wikarych.

Po wyjeździe sióstr magdalenek, jeszcze w 1945 r., mieszkańcy Bieńczyc zwrócili się do arcybiskupa krakowskiego z prośbą, by sprowadził tu jakieś siostry zakonne. Po odmowie różnych zgromadzeń Książę Metropolita Sapieha wysłał delegację gospodarzy bieńczyckich,

Władysława Motykę – właściciela piekarni i p. Krawczyka, do Dębicy, do Matki Generalnej Sióstr Służebniczek Dębickich Brygidy Grzegorczyk. Metropolita krakowski dołączył również swoją prośbę, w której zaznaczył, że skoro Siostry są tak miłosierne i litościwe dla ludności wiejskiej, to na pewno nie odmówią przyjęcia tej dość niekorzystnej placówki. I siostry nie odmówiły. 21 października 1945 r. pierwsza Służebniczka Dębicka przybyły do Bieńczyc. Jako pierwsze do nowej placówki Matka Generalna skierowała s. Marię Hermenegildę Borowiec i s. Dobromiłę Wojtczak. Po latach s. Borowiec wspominała swój przyjazd na tę placówkę: Zastałam dom zaniedbany, brudny i najpierw trzeba go było poprawić, pobielić, oczyścić, tak samo i kaplicę. Siostry jednak nie narzekały, ale zakasały rękawy i doprowadziły dworek do stanu używalności i przygotowały kaplicę do odprawiania nabożeństw. Trzeba było pobielić ściany, naprawić sprzęty, okna drzwi i dobrze wysprzątać. We wszystkich pracach chętnie pomagali mieszkańcy wdzięczni siostrom za obecność wśród nich.

Siostry zaczęły na nowo organizować w Bieńczycach życie liturgiczne. Dużą zasługę w tym dziele miała s. Maria Kryspina Cnota, która była pierwszą bieńczycką organistką, ponadto prowadziła w kaplicy śpiew, a z chętnych, zarówno młodzieży jak i starszych założyła pierwszy chór. S. Kryspina wymieniła na tej placówce s. Marię Dobromiłę Wojtczak, która musiała opuścić Bieńczyce z powodu choroby. W późniejszym czasie s. Kryspina zaczęła prowadzić ochronkę dla dzieci przedszkolnych ucząc je zasad wiary, modlitwy, piosenek oraz szeregu zajęć praktycznych. Zakonnice odprawiały w kaplicy z ludźmi nieszpory, Drogę Krzyżową, Gorzkie żale. Pomagały księżom katechetom z Raciborowic w katechezie i przygotowaniu dzieci do I Komunii świętej. Poza tym opiekowały się we wsi chorymi zapewniając im opiekę pielęgniarską. Starały się też o to, żeby mieszkańcy mieli możliwość uczestnictwa w codziennej Mszy św.

W pierwszych latach po wojnie o kapłana było trudno. Siostry były więc zmuszone aby „polować" na księży w Krakowie, w Mogile czy dowieźć z Raciborowic. O podwody starła się wieś. W czerwcu 1956 r. odeszła siostra Hermenegilda a na jej miejsce przyszła s. Mamerta Urban. Wraz z s. Kryspiną przygotowały kaplicę do konsekracji. Zaopatrzyły kaplicę w szaty i paramenty liturgiczne - monstrancję, puszkę, kustodię i zakupiły w Częstochowie figurę św. Józefa a podczas jej poświęcenia zebrały pieniądze na zakup materiałów do ozdobienia ołtarza. Następnie poprosiły metropolitę krakowskiego ks. kard. S. Sapiehę o przechowywanie Najświętszego Sakramentu w kaplicy. Po otrzymaniu zgody 21 marca 1947 r. odbyła się oficjalna erekcja kaplicy.

W tym trudnym, pierwszym okresie, siostry czerpały siły z Eucharystii, w której chcąc uczestniczyć, musiały przygotować kaplicę i zapewnić obecność kapłana. W tych staraniach pomocą służyli siostrom mieszkańcy Bieńczyc, którzy dodawali im otuchy, starali się o ich utrzymanie, a przede wszystkim budowali swoją pobożnością, licznie i chętnie garnąc się w małej, mieszczącej ok. stu osób kapliczki w Bińczyckim dworku, która z czasem stała się polowym ołtarzem przy którym gromadziło się tysiące mieszkańców nowych osiedli, przybyłych z różnych stron Polski budowniczych Nowej Huty.

TAJ

ZACHEUSZKI

PAMIĄTKA KONSEKRACJI

W wystroju wnętrza głównej nawy Arki Pana (kościół jest jednonawowy z antresolą po lewej stronie), świadomie zachowana jest skromność. Zgromadzone w świątyni przedmioty kultu stanowią zarazem wysokiej klasy dzieła sztuki. Nie ma tu rzeczy zbędnych, przypadkowych. Wszystko było wcześniej przemyślane i zaprojektowane. I to właśnie stanowi o oryginalności i wyjątkowości Arki Pana. Dzięki temu świątynia sama w sobie stanowi wysokiej klasy dzieło sztuki sakralnej. Do trwałych elementów wystroju wnętrza Arki Pana należy zaliczyć pamiątkę konsekracji bieńczyckiej świątyni jaką stanowią „zacheuszki". To sześć wykutych z żelaza i podświetlonych krzyżyków na stałe przytwierdzonych w różnych miejscach do wewnętrznych ścian kościoła.

Nowy budynek kościoła staje się domem Bożym, świątynią, przez konsekrację. Najważniejszym miejscem w świątyni jest ołtarz. Na nim koncentruje się uwaga

uczestników nabożeństwa, do niego wszystko zmierza. Obmycie wodą i namaszczenie krzyżmem świętym ołtarza głównego stanowi punkt kulminacyjny konsekracji, czyli chrztu kościoła. Kościół w Bieńczycach był konsekrowany 15 maja 1997 r. po 10 latach od rozpoczęcia budowy Arki Pana. Mimo ulewnego deszczu zgromadziło się na tej uroczystości ponad siedemdziesiąt tysięcy ludzi. Wśród nich wiele delegacji duchowieństwa i wiernych z całej Europy i innych kontynentów. Konsekracji świętymi dokonał ks. kard. Karol Wojtyła. Obrzęd poświęcenia kościoła rozpoczął od pokropienia murów wodą święconą. Po czytaniach ks. Kardynał wygłosił kazanie, a następnie złożył pod ołtarzem relikwie św. Stanisława BM. Wyjęte one zostały z trumny św. Stanisława. Ich wiarygodność poświadcza załączony dokument wystawiony przez kustosza katedry na Wawelu ks. inf. Kazimierza Figlewicza. Następnie ks. Kardynał namaścił krzyżmem świętym ołtarz mówiąc: „Niech Bóg uświęci swoją mocą ten ołtarz i kościół, który namaszczamy jako Jego słudzy, aby wyrażał tajemniczy związek Chrystusa i Kościoła". W tym czasie wyznaczeni kapłani namaścili w sześciu miejscach mury kościoła. Kardynał zapalił świece przygotowane na ołtarzu do sprawowania Eucharystii mówiąc: „Niech w Kościele jaśnieje światło Chrystusa, aby wszystkie ludy osiągnęło poznanie prawdy". Po akcie konsekracji została odprawiona Msza św., którą celebrował ks. bp Julian Groblicki.

Miejsca na ścianie, które były namaszczone świętym olejem podczas konsekracji oznacza się równoramiennym krzyżem i światłem. W różnych kościołach krzyże te wykonane są z metalu, drewna lub innego materiału albo po prostu namalowane na ścianie. Światło daje świeca lub żarówka umieszczona w przecięciu się ramion krzyża. Te krzyże nazywa się „Zacheuszkami", bo podobnie jak zbawienie stało się udziałem domu Zacheusza przez nawiedzenie Jezusa, tak przez konsekrację pozostały w sześciu miejscach czarne, metalowe, niewielkie, równoramienne krzyże z żarówką wewnątrz przykrytą szlifowanym kamieniem. Zapalone tworzą na ścianie świetlisty krzyż. Są to „Zacheuszki". Nazwa tych krzyży pochodzi od

budynek kościoła staje się świątynią, domem Bożym przeznaczonym do sprawowania Eucharystii, sakramentów świętych oraz innych obrzędów i nabożeństw kościelnych. Krzyż jest najważniejszym znakiem chrześcijaństwa, świętym znakiem odkupienia i pojednania człowieka z Bogiem. Krzyż o jednakowych ramionach (wpisujący się w koło) jest przedchrześcijańskim symbolem światła i słońca. W odniesieniu do Chrystusa jest znakiem Światłości i Odkupiciela świata.

„Bezkresem są Arki ściany…" - wyraża swój podziw poeta Sergiusz Riabinin. Śladem po konsekracji na tych potężnych żelbetowych płaszczyznach, pokrytych szarym tynkiem ewangelicznego Zacheusza, bogatego zwierzchnika celników z Jerycha, uznawanego za grzesznika, który chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, ale że był niskiego wzrostu więc wyprzedził otaczający Go tłum i wszedł na sykomorę. Jezus zatrzymał się pod drzewem i rzekł do niego „Zacheuszu zejdź prędko, albowiem dziś muszę zatrzymać się w twoim domu". Pamiętamy z Ewangelii, że uszczęśliwiony Zacheusz oddał połowę majątku ubogim, a pokrzywdzonych wynagrodził poczwórnie. Wtedy Chrystus powiedział do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu. (…) Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawiać to, co zginęło" (Łk.19,1-10).

TAJ

PAŹDZIERNIKOWA FATIMA

DOPOMÓŻ TYM, KTÓRZY POTRZEBUJĄ TWOJEGO MIŁOSIERDZIA

Październikowa Fatima przypadała w tym roku w 40. rocznicę śmierci Bogdana Włosika. Wiele osób, które przyszło tego dnia do Arki Pana, dokładnie pamiętało tamten dzień sprzed 40 laty, kiedy to 13 października 1982 r. w trakcie nabożeństwa fatimskiego, przed blokiem naprzeciwko kościoła kpt. SB Andrzej Augustyn zastrzelił 20-letniego ucznia technikum, robotnika Huty im. Lenina. W jego pogrzebie uczestniczyło ponad 20 tys. osób. Była to jedna z największych manifestacji stanu wojennego.

Na tej ostatniej w tym roku Fatimie zgromadziła się ogromna rzesza wiernych. Wzięli w niej udział również: przedstawiciel Andrzeja Dudy, prezydenta RP, Łukasz Kmita wojewoda małopolski, przedstawiciele IPN, przedstawiciel marszałka województwa małopolskiego, krakowscy radni oraz przedstawiciele struktur NSZZ „Solidarność", w tym przedstawiciele Zarządu Regionu Małopolskiego z pocztem sztandarowym i KRH „Solidarność" z krakowskiej huty. Tego dnia przed ołtarzem stanęło też wiele pocztów sztandarowych, w tym poczty sztandarowe NSZZ „Solidarność", które chciały uczcić pamięć i oddać oddać hołd Bogdanowi Włosikowi.

Nabożeństwu przewodniczył proboszcz ks. Jerzy Czerwień w koncelebrze z o. Korneliuszem i ks. Stanisławem Puzyniakiem. Kazanie wygłosił o. Krzysztof Łytkowski ze Zgromadzenie Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo,

Mówił w nim o tym, że gdy człowiek zamyka Bogu drzwi, to Pan Bóg otwiera okno, aby do niego dotrzeć. Takim swoistym oknem jest Osoba Matki Bożej Fatimskiej.

- Od maja do października rozważaliśmy kolejne słowa inwokacji znanej wszystkim modlitwy „O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia".

Październikowa Fatima była poświęcona ostatnim jej słowom: „i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia.

Tutaj słowem – kluczem jest słowo miłosierdzie – podkreślił o. Krzysztof -

całe nauczanie Pana Jezusa to nic innego tylko pokazywanie tego, co najważniejsze, a więc miłosierdzia. Samarytanin z przypowieści nie pozostaje obojętny, udziela pierwszej pomocy, opiekuje się poszkodowanym - zrobił wszystko, co mógł, wykorzystał wszystkie swoje możliwości. Dzisiaj to wzór chrześcijańskiego miłosierdzia, chrześcijańskiej miłości. Każdy z nas potrzebuje miłosierdzia, nie ulega to żadnej wątpliwości. Czasami jesteśmy poranieni i pobici przez różne doświadczenia życiowe i wówczas miejmy tę świadomość, że Pan Jezus jak ten miłosierny Samarytanin wzrusza się, robi różnego rodzaju opatrunki, pielęgnuje nas swoją łaską, sakramentami świętymi. Te opatrunki to Eucharystia , to sakrament pokuty. W ten sposób On idzie nam z pomocą. Zachęcam was, abyście także i wy byli podobni do miłosiernego Samarytanina i do gospodarza z gospody. Miejmy oczy otwarte, aby dostrzec człowieka potrzebującego. To bardzo ważne , czasem człowiek potrzebujący naszej pomocy mieszka z nami pod jednym dachem, czasami niewiele potrzeba – dobre słowo, chwila rozmowy. Wykorzystajmy swoje możliwości, aby czynić miłosierdzie, bo każdy z nas potrzebuje tego miłosierdzia – mówił o. Łytkowski.

Po nabożeństwie i procesji wokół kościoła , przedstawiciele władz państwowych, samorządowych i związkowych przeszli pod obelisk upamiętniający śmierć Bogdana Włosika, gdzie złożono wieńce, zapalono znicze i wspominano tragicznie zmarłego młodego hutnika.

MM

MEDAL JANA PAWŁA II DLA ZELATOREK Z ARKI PANA

MODLITWA NA MEDAL

W dniu 2 października 2922 r., w pierwszą niedzielę miesiąca, trzy Zelatorki Żywego Różańca w Arce Pana – p. Jadwiga Gierula, p. Stefania Dąbek i p. Janina Gazdowicz otrzymały z rąk ks. proboszcza Jerzego Czerwienia złoty Medal Jana Pawła II, przyznany przez arcybiskupa Marka Jędraszewskiego za zasługi dla Archidiecezji Krakowskiej.

Zelatorki to osoby kierujące grupami Żywego Różańca, czyli tzw. „Różami",

składającymi się z 20 osób - tylu, ile jest tajemnic różańcowych. Każda z Róż jest zobowiązana do rozważenia 1 dziesiątka różańca dziennie, czyli do odmówienia 1 Ojcze nasz, 10 Zdrowaś Maryjo i 1 Chwała Ojcu. W ten sposób każdego dnia odmawiany jest cały różaniec, a poszczególne osoby zyskują łaski przypisane odmówieniu wszystkich jego czterech części.

Pani Jadzia jest już zelatorką od 47 lat, pani Stefania od 35, a pani Janina od 37.

Zelatorzy raz w miesiącu, najczęściej w pierwszą niedzielę, organizują spotkanie modlitewne podległej im grupy, jednocześnie dynamizują pracę apostolską we wspólnocie, rozbudzają świadomość przynależności do wielkiej rodziny różańcowej w Kościele.

Za tę właśnie ogromną wieloletnią pracę na rzecz codziennego odnawiania duchowej więzi z Maryją, rozważanie z Nią tajemnic Jej Syna, przez odmawianie Świętego Różańca, zostały nagrodzone p. Jadwiga Gierula, p. Stefania Dąbek i p. Janina Gazdowicz. Jest to najwyższe odznaczenie przyznane zaelatorom w Arce Pana w historii naszej świątyni.

Serdecznie Paniom gratulujemy, zachęcając Parafian do przyłączenia się do naszych Róż, których mamy w Arce Pana 25

– 22 żeńskie oraz 3 męskie, a także 6 Róż Różańcowych modlących się za własne dzieci.

Wszak, jak pisał św. Jan Paweł II „ Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca, serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości…" .

MM

SPROSTOWANIE

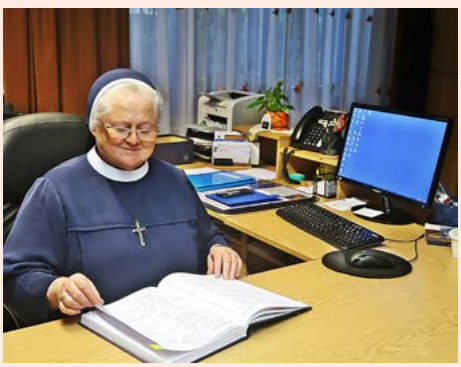
Przepraszamy s. Wirginię Limanówkę i siostrę Teresę Przychodzeń oraz naszych Czytelników za to, że w poprzednim numerze „Głosu Arki Pana" przedstawiając Siostry, omyłkowo zamieniliśmy ich zdjęcia. Cieszy nas, że tak wiele osób zwróciło na to uwagę , co świadczy o poczytności naszej gazetki i o zaangażowaniu w życie parafii.

Mamy nadzieję, iż teraz już każdy w Arce Pana będzie bardzo dobrze znał siostrę Wirginię pracującą w kancelarii i wiedział, która to jest s. Teresa - zakrystianka, i z pewnością już ich nikt nigdy tutaj nie pomyli... Dziękujemy Siostrom za niezwykły dystans do siebie, ogromne poczucie humoru, wyrozumiałość i życzliwość.

Redakcja GAP

S. TERESA PRZYCHODZEŃ

S. WIRGINIA LIMANÓWKA

25. EDYCJA „PÓL NADZIEI”

KWIATY NADZIEI

Tegoroczne sadzenie kwiatów nadziei, w ramach 25. edycji „Pól Nadziei”, zgromadziło uczniów z 18 szkół. Żonkile w rękach i na głowach, żółte ubrania, kolorowe plakaty, a do tego uśmiechy – nie sposób nie zauważyć takiej grupy, która spod Barbakanu ruszyła na Planty. – Gdy tylko pojawiła się informacja o tej akcji, dzieci natychmiast były chętne. Powiedziałam, co mają przygotować, a one bardzo szybko wszystko ogarnęły. Jestem z nich dumna – powiedziała Ewa Doniec ze Szkoły Podstawowej nr 101 w Krakowie. To ich pierwszy marsz i na pewno nie ostatni. Dzieci chóralnie przyznały, że podobało się im przejście, jak i sadzenie cebulek. Przypomniały również cel tego wydarzenia – zwrócenie uwagi na Hospicjum św. Łazarza, które potrzebuje naszego wsparcia.

Przed uroczystym sadzeniem kwiatów głos zabrali Jolanta Stokłosa, prezes Hospicjum, oraz abp Marek Jędraszewski. J. Stokłosa zachęcała, byśmy wszyscy nieśli nadzieję ludziom chorym, że nie są sami i że mogą liczyć na naszą obecność. Prosiła również dzieci, by zauważały wszystkie osoby dookoła, a zwłaszcza starsze. – To jest bardzo ważne. Ja też jestem starszym człowiekiem i bardzo bym chciała, by młodzi ludzie byli ze mną, rozmawiali i wspierali Hospicjum św. Łazarza – mówiła.

Abp Marek Jędraszewski przywołał fragment Ewangelii mówiący o ziarnie pszenicy. Musi być ono wrzucone w ziemię po to, by następnie wyrosnąć i dać obfity plon. Obraz ten pokazuje, że wszyscy przemijamy, ale kiedyś, na wzór Pana Jezusa, zmartwychwstaniemy do nowego życia. – To jest nasza nadzieja, że całkowicie nie przemijamy, że nasze życie zmierza do szczęśliwej wieczności. Ale żeby tak było, byśmy mogli nieść tę nadzieję, musimy być razem z innymi, okazywać wszystkim ludziom wiele serca, dobroci, po prostu być razem z nimi – wyjaśniał metropolita krakowski. Najmłodszych uczestników prosił o to, by pamiętali o swoich babciach i dziadkach. Aby jak najczęściej okazywali im miłość, zainteresowanie, poświęcali im swój czas i modlitwę.

– Bądźcie świadkami nadziei, której symbolem są cebulki żonkili, które dzisiaj zasadziliśmy w takim pięknym gronie. Spotkamy się wiosną i zobaczymy, jak wspaniale rosną – powiedział na koniec arcybiskup i udzielił zebranym błogosławieństwa.

Tradycyjnym elementem marszy stał się własnoręcznie przygotowany przez dzieci transparent – długi materiał z napisem „Pola Nadziei” i pięknymi rysunkami. Od wielu lat otwiera on cały pochód i jest niesiony przez najmłodsze dzieci. Podczas Żonkilowego Dnia nie brakuje również akompaniatorów, którzy dodają rytmu krokom. Piotr Piecha oraz Mirosław Poręba uświetnili całe wydarzenie radosnymi melodiami. – Słyszałem o tym corocznym sadzeniu, dlatego bardzo się cieszę, że dzisiaj mogłem tu być. To bardzo cenna inicjatywa. Byliśmy kiedyś z naszą orkiestrą grać w Hospicjum i wiemy, jak ważne jest to wsparcie – wspomina M. Poręba z Orkiestry OSP Rybna.

„Pola Nadziei” to akcja, której celem jest zwrócenie uwagi społeczeństwa na los osób nieuleczalnie chorych, będących u kresu życiowej drogi oraz pozyskiwanie funduszy na działalność Hospicjum.

Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum św. Łazarza” istnieje od 1981 r. i od początku zajmowało się organizowaniem opieki dla chorych oraz sukcesywnym wcielaniem w życie idei budowy domu hospicyjnego, który otwarto w 1996 roku. Od tego czasu „wypełnia misję służenia choremu w ostatnich miesiącach, dniach, godzinach jego życia oraz wspierania rodziny chorego w trudnym okresie odchodzenia bliskiej osoby”.

https://diecezja.pl/aktualnosci/zonkilowy-dzien-hospicjum-sw-lazarza-w-krakowie/

VII PARAFIALNY KONKURS SZOPEK

Serdecznie zapraszamy do udziału w VII parafialnym konkursie na najpiękniejszą Bożonarodzeniową szopkę pod hasłem CHWAŁA NA WYSOKOŚCI BOGU, A NA ZIEMI POKÓJ… pod honorowym patronatem Proboszcza Arki Pana ks. Jerzego Czerwienia i Dyrektora SP 101 Anny Serafin - Gruszko

Regulamin konkursu:

1. Szopki mogą zgłaszać zarówno całe rodziny, jak i osoby indywidualne w trzech kategoriach: Przedszkole, Szkoła Podstawowa, osoby indywidualne.
2. W konkursie udział biorą szopki zrobione lub modernizowane w 2022 roku.
3. Istotne jest, aby szopka w sposób wyraźny niosła przesłanie Bożego Narodzenia i w tym trudnym czasie skłaniać do refleksji, ŻE POKÓJ ŚWIATOWY ZACZYNA SIĘ OD POKOJU NASZEGO SERCA .
4. Szopkę wykonaną w dowolnym stylu i w dowolnej technice należy przynieść do dnia 18 grudnia 2022 roku do Arki Pana.
5. Do szopki należy dodać kartkę z informacją:
   • kto zgłasza szopkę (nazwisko rodziny lub imię i nazwisko wykonawcy).
   • ile osób pracowało przy szopce.
   • adres i telefon kontaktowy.
6. Dla wszystkich uczestników konkursu przewidziane są pamiątki, a dla najpiękniejszych szopek nagrody specjalne.
7. Wszelkich informacji związanych z konkursem udzielają ks. Piotr Waligóra i Małgorzata Modzelewska (pod adresem mailowym **uczen.pl@op.pl**).

Osoby biorące udział w konkursie wyrażają zgodę na przetwarzanie przez organizatora swoich danych osobowych w celach komunikacyjnych, statystycznych, archiwalnych, w tym w szczególności do umieszczania danych na stronach internetowych, a także w okolicznościowych wydawnictwach związanych z konkursem.

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ OSÓB STARSZYCH

STARSI SĄ WIELKIM BOGACTWEM SPOŁECZEŃSTWA

W ustanowionym przez ONZ Międzynarodowy Dniu Osób Starszych abp Vincenzo Paglia przypominając znaczenie ostatnich katechez Papieża poświęconych seniorom, używa metafory czteropiętrowego budynku, aby opisać dzisiejsze społeczeństwo. Przez dzisiejszą kulturę wykluczenia są oni często postrzegani jako ciężar, tymczasem starość jest darem dojrzałości i mądrości dla wszystkich okresów życia. Przewodniczący Papieskiej Akademii Życia zwraca uwagę, że nigdy wcześniej w historii nie było tylu starszych, co dzisiaj, dlatego powinni się oni znaleźć w centrum uwagi naszego społeczeństwa.

„Po raz pierwszy w historii ludzkości mamy do czynienia z masową starością i już teraz mamy do czynienia ze współistnieniem czterech pokoleń. Mówienie o trzecim wieku jest redukcyjne, jesteśmy w czterech okresach: dzieci, młodzież, dorośli i starsi. Jak czteropiętrowy budynek, pełen ludzi, niestety trochę niezrównoważony i gdzie na najwyższym piętrze jest trochę tłoczno. Istnieje zagrożenie: brak schodów i wind w tym budynku. Czyli brak komunikacji między pokoleniami. Dlatego kluczowe znaczenie ma myślenie o bogactwie, jakie starsi ludzie wnoszą do społeczeństwa – podkreślił abp Paglia. Nie są ciężarem i odpadem, są zasobem! Między dziadkami a wnukami istnieje relacja współudziału, przywiązania i sympatii. Przynoszą one naszym dzieciom rzekę uczuć w społeczeństwie, które jest zbyt mało afektywne: rodzice są zajęci, nie spędzają czasu ze swoimi dziećmi, które z kolei spędzają godziny przed komputerem, w wirtualnej bańce ze wszystkimi zagrożeniami i deprywacją, które się z tym wiążą“. **Vatican News**

PAPIEŻ FRANCISZEK O JUBILEUSZU ROKU 2025

CZAS KONTEMPLACJI W DZIAŁANIU

Odnajdywanie Boga po kryzysie pandemii, modlitwa adoracji i kontemplacji, solidarność z ubogimi, zaangażowanie w drogę synodalną oraz ekologia integralna – to elementy papieskiego programu przygotowań do Jubileuszu Roku 2025. Franciszek zamieścił w liście skierowanym do abp Rino Fisichelli, przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, któremu powierzył organizację Roku Świętego.

Zadaniem papieskiej rady będzie znalezienie odpowiednich form przeżywania jubileuszu. Papież wyraził nadzieję, że czas ten stanie się znaczącym etapem duszpasterskim w Kościołach lokalnych, które wezwał do większego zaangażowania synodalnego. Zachęcił do korzystania w przygotowaniach z konstytucji soborowych i dokumentów kościelnych powstałych w późniejszych latach.

Franciszek zaznaczył, że w ostatnich latach wszyscy doświadczyliśmy skutków pandemii, która przyniosła niepewność, doświadczenie dramatu śmierci w samotności oraz prowizoryczności egzystencji a także zmieniła sposób naszego życia, zasiewając w duszach wątpliwości, strach i zagubienie. „Najbliższy jubileusz pomoże w tworzeniu na nowo klimatu nadziei i zaufania jako znaku odrodzenia, którego wszyscy pilnie potrzebujemy” – napisał Papież.

Zauważył, że będzie to możliwe, jeśli zdołamy odkryć na nowo sens powszechnego braterstwa i nie zamkniemy oczu na dramat rozlewającej się po świecie biedy, która nie pozwala godnie żyć milionom ludzi, zmuszając ich do poszukiwania lepszego życia z dala od swoich ojczyzn.

W przygotowaniach do Roku Świętego nie może też zabraknąć kontemplacji piękna przyrody i troski o nasz wspólny dom. „Coraz większa liczba osób, szczególnie młodych, uznaje, że troska o stworzenie jest podstawowym wyrazem wiary w Boga i posłuszeństwa Jego woli” – zauważył Franciszek.

Podkreślił, że rok 2024, poprzedzający wydarzenia jubileuszowe, ma być czasem modlitwy, zwłaszcza adoracji, czyli trwania w obecności Pana i słuchania Go. Zachęcił do uczynienia z modlitwy Ojcze Nasz programu życia dla każdego wierzącego, zwłaszcza jako przygotowania do jubileuszu.

Jubileusz w Kościele katolickim jest szczególnym rokiem łaski, w którym wierni mogą łatwo uzyskać odpust zupełny. W 2000 roku Jan Paweł II ogłosił tzw. Wielki Rok Jubileuszowy z okazji dwóch tysięcy lat chrześcijaństwa. Sześć lat temu z inicjatywy Papieża Franciszka obchodziliśmy Nadzwyczajny Rok Miłosierdzia. Nadchodzący jubileusz będzie zwyczajny, czyli taki, który Kościół obchodzi regularnie co 25 lat.

Vatican News

II MIĘDZYNARODOWY KONGRES DLA MAŁŻEŃSTW I RODZINY

SZCZEGÓLNA TROSKA KOŚCIOŁA O MAŁŻEŃSTWO I RODZINĘ

- Dzisiaj młody człowiek potrzebuje wsparcia i drogowskazów. Ludzie młodzi, narzeczeni, małżonkowie stanowią szczególną troskę Kościoła. Zależy nam, żeby dobrze przeżywać rzeczywistość sakramentu małżeństwa – mówi ks. dr Paweł Gałuszka, duszpasterz rodzin Archidiecezji Krakowskiej, zapraszając do udziału w II Międzynarodowym Kongresie dla Małżeństw i Rodziny, który od 17 do 19 listopada 2022 roku odbywać będzie się w Krakowie.

To druga edycja Międzynarodowego Kongresu dla Małżeństw i Rodziny. Po sukcesie pierwszej odsłony wydarzenia, poświęconej aktualności encykliki Pawła VI „Humanae vitae”, tegorocznemu kongresowi, który odbędzie się od 17 do 19 listopada w Centrum św. Jana Pawła II na krakowskich Białych Morzach, towarzyszy pytanie „Małżeństwo – wybór czy dar?”. W centrum zainteresowania znajdują się młodzi – narzeczeni i małżonkowie w pierwszych latach po ślubie. – Dzisiaj młody człowiek potrzebuje wsparcia i drogowskazów. Nauka Kościoła ciągle aktualna, żywa. Ludzie młodzi, narzeczeni, małżonkowie stanowią szczególną troskę Kościoła – tłumaczy dyrektor Wydziału Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie, ks. dr Paweł Gałuszka.

II Międzynarodowy Kongres dla Małżeństw i Rodziny to wydarzenie wielowymiarowe. Organizatorzy podkreślają, że istotny jest zarówno jego intelektualny, jak i duchowy charakter. Inicjatywa kierowana jest do środowisk naukowych czy doktorantów, którzy mogą wziąć udział w sesji posterowej, ale także

do młodych, którzy czują się powołani do małżeństwa, narzeczonych czy par w pierwszych latach po ślubie. Duszpasterz rodzin Archidiecezji Krakowskiej podkreśla, że inicjatorom wydarzenia szczególnie zależy, aby pomóc dobrze przeżywać sakrament małżeństwa.

Organizatorami kongresu są Wydział Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie oraz Archidiecezja Krakowska. Szczegółowe informacje dostępne są na stronie www.kongresrodzin.pl, a także pod adresem e-mailowym kongres@diecezja.pl.

Patronem II Międzynarodowego Kongresu dla Małżeństw i Rodziny oraz jego inicjatorem jest metropolita krakowski, abp Marek Jędraszewski.

Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

SP 101 na szlaku św. Jana Pawła II

OTO JEST DZIEŃ, KTÓRY DAŁ NAM PAN!

19 października, trzy dni po 44. rocznicy wyboru kard, Karola Wojtyły na Papieża, nauczyciele i uczniowie Szkoły 101 pod wodzą ks. Piotra Waligóry wyruszyli na pielgrzymi szlak śladami św. Jana Pawła II .Tym razem do Zakopanego, w ukochane przez niego góry.

To była już siedemnasta pielgrzymka szkolna, Tradycja pielgrzymowania Stojedynki zrodziła niedługo po odejściu Jana Pawła II do Domu Ojca. 18 maja 2005 roku, w dniu Jego 85. urodzin, w SP 101 zorganizowano Biały Dzień. Każdy uczeń na białym sercu napisał swoje podziękowania dla Papieża, często niezwykle wzruszające. Z tych 460 serc – bo tylu było wówczas dzieci w szkole -ułożono jedno wielkie serce, wokół którego zasiedli wszyscy ubrani na biało...To była niezwykła uroczystość, podczas której każdy bez wyjątku miał łzy w oczach.

Wtedy właśnie zrodziła się myśl, aby upamiętniać Osobę i nauczanie Jana Pawła II na pielgrzymim szlaku. Od tego też czasu niezmiennie Stojedynka wędruje Jego śladami.

- Oto jest dzień, który dał nam Pan, weselmy się i radujmy się nim!- podkreślił ks. Piotr, rozpoczynając uroczystą Mszę św. w intencji dyrekcji, nauczycieli i uczniów SP101, wraz z podziękowaniami za pontyfikat św. Jana Pawła II.

To był wyjątkowy dzień, rozpoczęty na Krzeptówkach, w Sanktuarium Narodowym Matki Bożej fatimskiej - w świątyni – wotum, zbudowanej za ocalenie życia Papieża po zamachu z 13 maja 1981 roku.

Ks. Piotr opowiadał o życiu i dziełach Papieża Polaka, a także o tym niezwykłym miejscu, świadczącym o wielkiej miłości górali do Ojca Świętego. Po Mszy św. cała grupa przeszła do znajdującego się również na Krupówkach ołtarza przeniesionego spod Krokwi, gdzie 25 lat temu Papież odprawił niezapomnianą Mszę św. i gdzie górale złożyli mu hołd. Przy tym ołtarzu , tradycyjnie jak na każdej poprzedniej pielgrzymce, wszyscy wspólnie zaśpiewali Barkę do Nieba.

Po spacerze na Krupówkach, przyszedł też czas spojrzeć na góry spod Wielkiej Krokwi, a potem z Ludźmierza, od Gaździny Podhala. To tutaj czekały na dzieciaków papieskie kremówki. Tradycji stało się zadość….

Ks. Piotr Waligóra podsumował ten wyjątkowy dzień: „Do tradycji Szkoły 101 nikt nie zmusza i nikt nie naciska. Kto nie chce, to nie korzysta, a fenomen tej szkoły polega na tym, że większość uczniów czeka na te chwile... Dumny byłem z tych młodych ludzi, kiedy tłumnie korzystali ze spowiedzi i bardzo licznie przystępowali do Komunii św. To, że tacy są, to zasługa również ich rodziców i rodzin. 101silna i już”....

MM

Foto: Beata Majewska - Wojtal

W NASZEJ PARAFII

OAZA MŁODZIEŻY
Oaza Młodzieży naszej parafii serdecznie zaprasza młodych po VII klasie szkoły podstawowej do swojej Wspólnoty. Spotkania odbywają się w każdy piątek o 18.30 w sali oazowej – dziupli.

PIELGRZYMKA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
24 września odbyła się pielgrzymka Żywego Różańca do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach.

KWESTA NA RZECZ DUSZPASTERSTWA MŁODZIEŻY
25 września przy naszym kościele była prowadzona kwesta na rzecz duszpasterstwa młodzieży naszej diecezji, dekanatu i parafii.

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE
W październiku codziennie odprawiane było nabożeństwo różańcowe, w każdą niedzielę o godz. 17.00, w dni powszednie o 17.30.

RÓŻE RÓŻAŃCOWE
Róże Różańcowe serdecznie zapraszają i zachęcają do włączenia się do Żywego Różańca. Osoby pragnące dołączyć do Róż Różańcowych proszone są o zgłoszenie swej woli u siostry w kancelarii parafialnej. Zapraszamy też do Róż Rodziców modlących się za swoje dzieci. Informacje na ten temat zawiera ulotka, którą można znaleźć na stolikach z gazetami. Chęć modlitwy w Różach Rodziców komunikujemy pocztą internetową na adres podany w ulotkach.

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA PAŹDZIERNIKA
W pierwszą sobotę października o godz. 8.00 została odprawione Msza św. wotywna, a po niej różaniec fatimski. Od godz. 17.15 różańcem rozpoczął się wieczór zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi. Po Mszy Świętej o godz. 18.00 ks. Piotr Waligóra poprowadził medytacje w duchu fatimskim z indywidualnym błogosławieństwem.

PIERWSZE SPOTKANIE KANDYDATÓW DO BIERZMOWANIA
Pierwsze spotkanie dla kandydatów z klas ósmych i siódmych oraz starszych, którzy chcieliby przygotować się do bierzmowania, odbyło się w pierwszy piątek, 7 października.. Rozpoczęło się ono Mszą św. o godz. 18.00.

WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
W kancelarii parafialnej siostra przyjmuje wypominki za zmarłych. Dyżur siostry w kancelarii jest od wtorku do piątku od 9.00 do 11.00 i od 16.00 do 18.00. W soboty od 9.00 do 11.00.

XXII DZIEŃ PAPIESKI
Dnia 9 października odbył się w Arce Pana 22 Dzień Papieski. Przy naszym kościele, tak jak w całej Polsce, była prowadzona kwesta na rzecz fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia", która wspiera ubogą, uzdolnioną młodzież w uzyskaniu wykształcenia.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE
We czwartek 13 października zostało odprawione ostatnie w tym roku nabożeństwo fatimskie. Modlitewne czuwanie rozpoczęło się od Mszy św. o 11.00. Od 16.30 spowiedź. O 18.00 Msza Święta i po niej wynagradzająca procesja różańcowa. Po procesji poświęcenie dewocjonaliów i dalszy ciąg czuwania modlitewnego do 21.00.Po uroczystości w kościele uczestnicy „Fatimy" udali się pod pomnik Bogdana Włosika gdzie złożyli hołd zamordowanemu przez ubowca Bogdanowi w 40 rocznicę jego śmierci i ofiarom stanu wojennego.

SPOTKANIE RYCERZY KOLUMBA
Rycerze Kolumba we wtorek 18 października po Mszy Świętej o godz. 18.00 zorganizowali spotkanie informacyjne o swej działalności w sali oazowej - „dziupli".

OTWARTY MITING GRUPY AA
Grupa Anonimowych Alkoholików „Bez Nazwy" działająca przy naszej parafii zorganizowała we czwartek 20 października o godz. 18.00 otwarty miting w sali naprzeciw kawiarni.

NIEDZIELA MISYJNA
Dnia 23 października, w Niedzielę Misyjną, gościliśmy w naszej parafii Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, którzy głosili kazania na wszystkich Mszach Świętych. Tradycyjnie jak co roku, rozprowadzali też kalendarze misyjne.

OFIARY SKŁADANE W TRZECIĄ NIEDZIELĘ MIESIĄCA
Ofiary złożone na tacę oraz wszystkie ofiary składane w kopertach i przesyłane bezpośrednio na konto parafii zostaną przeznaczone na inwestycje w naszym kościele, a także ogrzewanie kościoła i budynków parafialnych.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
1. Matylda Michalina Szydłowska	20.04.2022	02.10.2022
2. Bartosz benedykt Kochman	12.06.2022	02.10.2022
3. Kacper Bogdan Karuk	07.05.2022	09.10.2022
4. Marcel Krzysztof Stec	27.04.2022	16.10.2022

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA
Jan Nocoń i Anna Anus 25.09.2022

KRONIKA ŻAŁOBNA

	ur.	zm.
1. Leonard Kopeć	05.04.1939	22.09.2022
2. Krystyna Leks	17.09.1953	22.09.2022
3. Rozalia Pietrzak	05.02.1936	25.09.2022
4. Maria Ermel	28.02.1939	25.09.2022
5. Katarzyna Gorzyniak	16.01.1929	29.09.2022
6. Jerzy Raszewski	18.09.1945	30.09.2022
7. Tadeusz Lejawa	10.04.1936	03.10.2022
8. Jerzy Stępień	17.04.1935	08.10. 2022
9. Czesława Ziarko	03.01.1949	08.10.2022
10. Stanisław Król	28.01.1945	10.10.2022
11. Jolanta Gajewska – Powroźnik	01.11.1958	08.10.2022
12. Piotr Chudy	27.03.1965	21.09.2022
13. Marian Bożek	30.08.1936	12.10.2022
14. Teresa Łuszcz	19.09.1940	13.10.2022
15. Tadeusz Flesz	08.11.1929	16.10.2022
16. Piotr Mazur	30.04.1041	16.10.2022

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA W ARCE PANA

Niedziele:
6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30 (chrzty), 16:00, 17:30, 19:00
Święta Kościelne:
6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 16:00, 18:00
Dni Powszednie:
6:00, 6:30, 7:00, 7:30, 8:00 (grota MB Fatimskiej),
11:00 (grota MB Fatimskiej), 18:00

Spowiedź Święta - w Kaplicy pojednania:
Dni powszednie: 6:00-8:30; 16:30-18:00; w niedziele i święta: przed Mszą św.
Pierwsze piątki:6:00-8:30;15:00-18:00

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
w środy o godz. 7:00 i 18:00

Nabożeństwa Fatimskie: od maja do października 13 każdego miesiąca o godz. 18:00

Odpust: I. MB Królowej Polski - 3 maja; II. Matki Bożej Fatimskiej - 13 września

ZAKŁAD POGRZEBOWY

KALIA

TRUMNY – WIEŃCE – TRANSPORT – OBSŁUGA POGRZEBÓW

+ kompleksowa obsługa pogrzebów
+ trumny i akcesoria pogrzebowe
+ przewóz zwłok na terenie całego kraju
+ kremacje
+ klepsydry i nekrologi w prasie
+ kwiaty
+ bezgotówkowe usługi w ramach zasiłku ZUS

Kraków – ul. Mazowiecka 14, tel. 012 423 30 48;

Nowa Huta – naprzeciw Szpitala Rydygiera
os. Wysokie 20 c, tel. 012 648 99 95;

Codziennie w godz. 8.00 – 16.00, soboty 9.00 – 14.00.

telefony całodobowe
012 633 99 53, 012 645 91 71

GŁOS Arki Pana

„Głos Arki Pana" jest dostępny w:
- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanię)

BIURO PODRÓŻY Galeon

Biuro Podróży „GALEON"

Laureat konkursu „ODYS'2007" za najlepszą ofertę własną w turystyce młodzieżowej

www.galeon.krakow.pl

zaprasza na

NOWA STRONA WWW - ZAPRASZAMY

WYCIECZKI KRAJOWE i ZIELONE SZKOŁY

(ponad 74 propozycje dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:
Muzeum Lalek i Wizyta u Wiedźmy, Karpacka Troja (osada z epoki brązu i żelaza a la Biskupin, ale większa !) + Biecz, Miasteczko Galicyjskie + skansen Nowy Sącz, Europejskie Centrum Bajki – wizyta u Koziołka Matołka, Pacanów Kurozwęki + zagroda bizonów, Ogrodzieniec + Góra Birów + Zamki Jurajskie Miniaturze + Pustynia Błędowska, Inwałd – Park Miniatur, Dinozatorland, Karawana Jurajska – Zaczarowany Las – w poszukiwaniu Jasia i Małgosi oraz Domku Baby Jagi + ognisko z pieczeniem kiełbasy i dyskoteka w remizie, Osada Indiańska + Diabelski Kamień + Opactwo Cystersów w Szczyrzycu , Park Jurajski, Góry Świętokrzyskie, Oświęcim, Nowa Huta, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, Szyndzielnia, Niepołomice Obserwatorium Astronom. ferma strusi, Izba leśna, bacówka, Kazimierz Dolny n/ Wisłą, Czarnolas, Puławy, Baranów Sand., Pieniński Park Narodowy, zamek w Niedzicy i Czorsztynie, Spływ Dunajcem, Tatrzański Park Narodowy i Zakopane, Zamki i warownie Jury Krakowsko-Częst., Jaskinia Wierzchowska, Nietoperzowa itp., Szlak Jana Pawła II, Bieszczady, Warszawa, Mazury, Wrocław, Chorzów, Szlak Piastowski (Poznań, Biskupin, Wenecja, Gniezno, Ostrów Lednicki itd.), Szlak Orlich Gniazd, Częstochowa, Ojców i Pieskowa Skała, Wieliczka, Bochnia, Nowy Wiśnicz, Dębno, Tarnowskie Góry, Kotlina Kłodzka, Karkonosze itp.
Ogniska z pieczeniem kiełbasy i atrakcjami oraz programy na życzenie !

WYCIECZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI

MEDZIUGORJE (8 dni) - terminy wkrótce
(oraz ponad 50 propozycji dla grup z firm, szkół, organizacji, parafii) m. in.:
SŁOWACJA - Wysokie Tatry, Słowacki Raj, Orawa, baseny termalne, PRAGA i MORAWSKI KRAS, WIEDEŃ, BUDAPESZT, BRATYSŁAWA. RZYM, PARYŻ i WERSAL i EURODISNEYLAND, LONDYN, WILNO, PETERSBURG, LWÓW, KAMIENIEC PODOLSKI itd. RUMUNIA, BUŁGARIA, CHORWACJA, ZAMKI BAWARSKIE, DREZNO, BERLIN, WŁOCHY, GRECJA, HISZPANIA, RZYM, SAN GIOVANNI ROTONDO, ASYŻ, LORETO, LANCIANO, MANOPELLO, CASCIA, FATIMA, LOURDES, PARYŻ, LISIEUX, NEVERS, LA SALETTE, SANTIAGO DE COMPOSTELA, MONTSERRAT, MARIAZELL, WILNO, ŚLADAMI ŚW. S. FAUSTYNY KOWALSKIEJ, sanktuaria w Polsce i Europie, NORWEGIA - Śladami św. Olafa, ZIEMIA ŚWIĘTA *i wiele innych, ciekawych pielgrzymek i wycieczek oraz programy na życzenie !*

WYCIECZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa

Zapraszamy do współpracy ORGANIZATORÓW IMPREZ (dla grup specjalne zniżki)!

ZAPISY i INFORMACJE:
Biuro Podróży „GALEON" 31-959 Kraków, os. Górali 5
czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00
budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks"
tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930
e-mail: galeon@galeon.krakow.pl www.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

1.10.2022 WIECZÓR ZAWIERZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

13.10.2022 40. ROCZNICA ZABÓJSTWA BOGDANA WŁOSIKA

13.10.2022 FATIMA

16.10.2022 DZIEŃ PAPIESKI